

ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
19 ФЕВРУАРИ 2007

chitanka.info

Понеделник е. 19 февруари! Рано-рано съм пред компютъра. Чета Събитиен календар на *Dir BG...* **134 години от обесването на Васил Левски. Световен ден за защита на китовете.** И вместо да сведа глава пред Апостола и в 02:25 часа да се опитам да навържа, как бяха точно думичките, на — *Гарване, и ти черна птицо проклета, защо тъй грозно грачеш...* и другото там, дето... *виси със страшна сила...* ми се проточва пред очите процесията с Кита Голиат!

Щом е Световен ден за защита на китовете, трябва и аз да дам своя принос в това световно начинание. Жив кит нямам под ръка, но жив спомен — да! Поне да го съхраня за поколенията.

Процесия: джип със сирена, говорител и размахващи се палки от прозорците — *Вааардааа! Отбий! Дай път!* Следва дълга-предълга платформа, с чергило, вътре гушнат Кита Голиат — неznam си колко метра и колко тона! Стража го придружава — сакън да не стане някой сакатлък! Предприемчиви люде го разнасят по *Света и у нас* да го разглежда народонаселението — левче-кефче. И аз там — къде без нас с жената и децата. Четири левчета — четири кефчета. Народът се тълпи, други кефчета няма. Голямо нещо, хей-брейй! Че и лакиран, тук там — боядисан. Ето — тая тенекия, дето е закована с ръждиви гвоздейчета, ще да запушва дупката от харпуна! Един предприемчив (тогава още!) индивид, шепне с томление: — *Те това, да го напълниш с наркотици и да си ги пласираш по света...* Друг дошепва: — *Ти какво си мислиш, че не са се сетили ли още...*

Китът Голиат преплува българийката, като не пропусна платежоспособно населено място. Мълвата вървеше преди и след него, докато мина Моста и отиде да радва братята румънци. Същата тази мълва премина в румънско и България остана безмълвна. Трябваше да се компенсира с нещо общественото внимание.

Появи се крилатата фраза, щото имаше защо:

— *Отиде си кита, докараха Никита!*

За Хрущов ставаше дума; който от мавзолея (имаше такъв дзвер, тогава), размахваше ключа на София, с думите:

— *Етот ключ, ключ к серцем бълхарским народам...* — беше прав: бълхарски!

Важното е — заради бълхите, да не изгорим юргана!

Това ли е най-важното?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.